

ΑΙΧΜΕΣ

Μπήκαμε σε περιπέτειες

Έχω την αίσθηση ότι η νέα κυβέρνηση υποεκτίμησε τη σοβαρότητα των περιορισμών που επιβάλλει η Ε.Ε. στα δημοσιονομικά, αφού επέλεξε να ξεκινήσει τη θητεία της με τη δαμόκλειο σπάθη της Ε.Ε. να αιωρείται πάνω από το κεφάλι της, ενώ θα μπορούσε να το είχε αποφύγει. Επέλεξε να αναθεωρήσει το έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης του 2003 από το 1,7% του ΑΕΠ, που ο απερχόμενος υπουργός Οικονομίας είχε αποστείλει στις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής λίγο πριν από τις εκλογές, στο νέο επίπεδο του 3% περίπου του ΑΕΠ. Το μεγαλύτερο μέρος της προσαρμογής οφείλεται σε έσοδα του ΦΠΑ του 2004, τα οποία η προηγούμενη κυβέρνηση μετέφερε με νομοθετική ρύθμιση στο 2003. Τα έσοδα αυτά επανέρχονται στο 2004, με αποτέλεσμα το έλλειμμα του 2003 να αυξάνεται κατά 1 περίπου ποσοστιαία μονάδα του ΑΕΠ και το αναμενόμενο έλλειμμα του 2004 να μειώνεται κατά το αντίστοιχο περίπου ποσοστό. Η υπόλοιπη διαφορά του 0,3% οφείλεται στην αναθεώρηση του ίδιου του ΑΕΠ προς τα κάτω.

Το όφελος, όμως, της μίας ποσοστιαίας μονάδας είναι πενιχρό μπροστά στο κόστος της έγκαιρης προειδοποίησης από την Ε.Ε. Διότι το 2004, αναμφίβολα, είναι μια χρονιά ακόμα πιο δύσκολη από το 2003, αφού η κυβέρνηση θα πρέπει να αποδείξει την αξιοπιστία της και να σηματοδοτήσει μια οικονομική πολιτική συνεπή με τις προεκλογικές της δεσμεύσεις για νέες δαπάνες σε συντάξεις, την Υγεία, την Παιδεία, την καθημερινότητα του πολίτη, ενώ τα Ολυμπιακά έργα πρέπει να τελειώσουν στο πρώτο εξάμηνο και να χρηματοδοτηθούν μέσα στο διάστημα αυτό. Με την Ε.Ε. να έχει δώσει έγκαιρη προειδοποίηση, η οποιαδήποτε υπέρβαση κόστους στα έργα ή στη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων συνεπάγεται μια αυτόματη περικοπή άλλων δαπανών ώστε να μην ξεπεραστεί το όριο του 3%, ενώ πρέπει να δοθούν και οι απαραίτητες διαβεβαιώσεις προς την Ε.Ε. για την ορθότητα της ακολουθούμενης πολιτικής. Σίγουρα, μια οικονομική πολιτική υπό κηδεμονία δεν είναι η βέλτιστη πολιτική.

Όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί αν το έλλειμμα του 2003 δεν αναθεωρούνταν. Το έλλειμμα του 2004 θα ξεπερνούσε βέβαια το 3%, αλλά αυτό δεν θα δημιουργούσε πρόβλημα, αφού το 2005 το μεγάλο κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων θα αποτελούσε παρελθόν και ο προϋπολογισμός δεν θα ήταν υπό πίεση. Με την αναθεώρηση μπήκαμε σε περιπέτειες. Φοβάμαι ότι αν δεν μειωθεί σημαντικά ο ρυθμός αύξησης ορισμένων δαπανών, οι επιλογές της κυβέρνησης θα είναι είτε η αναβολή εκπλήρωσης των προεκλογικών της δεσμεύσεων είτε η επιβολή νέων φόρων, που για πολιτικούς λόγους μάλλον θα είναι έμμεσοι, αυξάνοντας έτσι τον πληθωρισμό.

Ο κ. Γκίκας Χαρδούβελης είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς - οικονομικός σύμβουλος του πρώην Πρωθυπουργού.